

Rigori procedurale

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Două pahare de cristal bătute cu smaralde,
Pline cu foc, anxietăți... o să găesc curajul,
Să le golesc încet, zâmbind, când zilele mai calde
O să revină,-ntr-un târziu, apoi îmi fac bagajul

Și o să-nghesui, îți promit, tot verdele pădurii
Cât să ne-ajungă pentru ierni hazlii și monocrome,
Voi înhăma doi fluturi albi, iar frâiele trăsuri
Ți le voi da sperând că știi vrăjitele arome

Pe care primăvara mea ți le așterne-n cale...
La masa mică-ntr-adevăr, două pahare pline
Te-așteaptă. Vrei să ții un toast? Rigori procedurale
Nu mi-am dorit, dar le accept dacă le-mpart cu tine.

- Pe buze port licoarea ta, o doză de morfină,
Paharul de cristal e plin și să-l golesc mă-mbie,
Durerea clipelor carmin, ca seva prin tulpină,
Urcă spre muguri ce-și deschid albastra fantezie.

Doi fluturi albi am potcovit cu vise despletite,
Peste pădurile de brazi și-nzăpezite creste,
Vom trece verzi și inocenți, iar marile ispite
Le vom preda acestei ierni să spună o poveste

Despre iubiri ce s-au trăit, la gura sobei, seara,
Sub blănuri albe și ninsori de timp, catastrofale,
Dar martie deschide largi ferestre-n primăvara
În care vreau să eludăm rigori procedurale.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș